

Πορίσματα Κ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως δια Θέματα αιρέσεων και Παραθρησκείας (Εντεταλμένοι Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 3 Δεκεμβρίου, 2008

Η Συνδιάσκεψη, μὲ σεβασμὸ πρὸς τὴν Θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ ἀφοῦ μελέτησε τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἵρεσεων κατέληξε στὰ ἀκόλουθα πορίσματα:

1. Ἡ διδασκαλία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς τὴν παρέδωκε καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν παρέλαβε. Ἡ παράδοση διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ΜΙΑ. Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ΜΙΑ. Καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3, 15). Αὐτὴ εἶναι ἡ μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, δηλαδὴ ἡ Ανατολικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας αὐτοπειφρουρεῖται μὲ τὴν ἀδιάσπαστη ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῆς ἰερωσύνης καὶ τῆς πίστεως.

2. Ἡ ὅποια παραποίηση τῆς διδασκαλίας, ποὺ παρέδωκε ὁ Χριστός, δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀπλό. Εἶναι μία σπορὰ κάποιου «ἄλλου» (τοῦ διαβόλου). Καὶ αὐτὴ ἡ ἀλλοίωση τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ συνιστᾶ τὴν αἵρεση καὶ δημιουργεῖ στοὺς ὄπαδοὺς της τὴν ἀνάγκη γιὰ σύσταση θεσμικῆς ὄργανωσης γιὰ περιφρούρησή της. Τὴν ὄργανωση αὐτὴ οἱ ὄπαδοὶ τῆς τὴν ὄνομάζουν «ἐκκλησία», ἐνῶ δὲν εἶναι.

3. Ἡ αἵρεση ἀποτελεῖ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι καρπὸς ἀνθρωποκεντρικῆς καὶ λογοκρατικῆς ἐρμηνείας τῆς θείας διδασκαλίας. Ἔτσι φτιάχνει μία νέα Θρησκευτικὴ ὁμάδα, ἡ ὅποια δὲν ἀκολουθεῖ τὴν ἄπαξ παραδοθεῖσα πίστη.

4. Βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν αἵρετικῶν ὄμάδων εἶναι ὅτι:

α) δὲν ἀποτελοῦν συνέχεια τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

β) μετατρέπουν τὴν πίστη σὲ ἴδεολόγημα, γ) σχετικοποιοῦν τὴν ἀλήθεια, δ) ἐμμένουν σὲ ὑποκειμενικὲς ἐρμηνεῖες,

ε) καλλιεργοῦν τὴν ψευδαίσθηση γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς σωτηρίας μόνο στοὺς κόλπους

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

τῆς ὁμάδος καὶ στ) χρησιμοποιοῦν πρακτικὲς ποὺ καταλύουν τὴν ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ συντρίβουν τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο.

5. Ό προσηλυτισμός, ποὺ ἐπιδιώκεται μὲ μεθόδους πλύσης ἐγκεφάλου καὶ ἄλλες ἐπικίνδυνες μεθοδεύσεις ἀπὸ τὶς ποικιλώνυμες αἱρέσεις προκαλεῖ σειρὰ σοβαρῶν προβλημάτων σὲ ἐπίπεδο προσωπικό, οἰκογενειακὸ καὶ κοινωνικό.

6. Ἡ Ἐκκλησία μας βλέπει τὴν αἵρεση σὰν σοβαρὸ πνευματικὸ νόσημα, ποὺ γιὰ θεραπεία του ἀπαιτεῖ μία εἰδικὴ «ἰατρική» παρέμβαση καὶ ἀγωγή. Στὴν προσπάθειά της αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία κάνει διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στὴν αἵρεση σὰν σύστημα ψευδοδιδασκαλιῶν, καὶ στὸν αἱρετικὸ σὰν ἄτομο ποὺ νοσεῖ πνευματικά, σὰν πρόβατο ἀπολωλός, ποὺ ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀναζητεῖ μὲ ἀγάπη καὶ σεβασμὸ στὴν ἐλευθερία του.

7. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ πηγάζει ἀπὸ τὴν σωτήρια βούληση τοῦ Θεοῦ Πατρὸς νὰ ἀποστείλει τὸν μονογενῆ του Υἱὸν στὸν κόσμο «ἴνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ» (Ιω. 3, 17). Ἐκφράζεται κατ' ἔξοχὴν μὲ τὴν ζῶσα μαρτυρία τῆς Μιᾶς Ἀληθείας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι οὕτε ἴδεολόγημα, οὕτε φιλοσοφικὸ σύστημα. Ταυτίζεται μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Κατὰ συνέπεια ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν σωτηρία.

8. Ἡ δογματικὴ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἔνα θεωρητικὸ σύστημα ἄσχετο μὲ τὴν ζωὴ τῶν πιστῶν, ἀλλὰ ἡ δύναμη ποὺ διέπει τὴν ἐν Χριστῷ ζωή.

9. Ἡ περιφρούρηση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἀποτελεῖ καθῆκον τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἶναι ἐκδήλωση ἀγάπης καὶ ὅχι φανατισμοῦ.

10. Κατὰ τὴν θεραπευτικὴ φροντίδα τῶν ποιμένων γιὰ τὰ πλαυηθέντα πρόβατα, οἱ ποιμένες ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰ προσωπικὰ τους κίνητρα καὶ νὰ φέρονται σ' αὐτοὺς μὲ ἀγάπη καὶ καλωσύνη. Χαρακτηριστικὰ ἐπισημαίνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «οὐ γὰρ νικῆσαι ζητοῦμεν, ἀλλὰ προσλαβεῖν ἀδελφούς, ὃν τῷ χωρισμῷ σπαρασσόμεθα» (δὲν ἐπιδιώκομε νὰ νικήσουμε τοὺς ἄλλους σάν ἀντιπάλους μας, ἀλλὰ νὰ τοὺς κερδίσουμε σάν ἀδελφούς μας, γιατί γιὰ τὸν χωρισμὸ τους πονᾶμε βαθειά) (P.G. 36, 440B).

11. Τὸ χρέος τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς αἱρετικοὺς ἀποκλείει καὶ καταδικάζει κάθε πολεμικὴ ἀντιπαράθεση. Καὶ ἐκφράζεται, πρὸς μὲν τοὺς δεχομένους τὸν διάλογο (καλοπροαἱρετούς θύματα), μὲ ἰδιαίτερη στοργή, πρὸς δὲ ἐκείνους ποὺ ἔμμενουν στὴν πλάνη (κακοπροαἱρετούς) μὲ σαφῆ ἀπόρριψη καὶ χωρὶς τὴν χρήση τῆς «οἰκονομίας». Τὸ μέτρο καὶ τὴν ποιότητα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς διακονίας μας πρέπει νὰ τὴν προσδιορίζουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί» (Μάτθ. 10,16)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

12. Ἰδανικὸ θεραπευτήριο τῶν θυμάτων τῆς πλάνης ἀποτελεῖ ἡ ζωντανὴ ἐνορία,
ἐπειδὴ μέσα στὸν ζεστὸ καὶ φιλόξενο χῶρο τῆς μπορεῖ, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ
ἀποκατασταθῇ ἡ ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐλευθερίᾳ σχέση τους μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

13. Στὸ πλαίσιο τῆς θεραπευτικῆς φροντίδας τῆς Ἑκκλησίας γιὰ τὴν προστασία τοῦ
Ὥρθιοδόξου πληρώματος ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὴν αἵρεση ἐντάσσονται καὶ οἱ
Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις γιὰ θέματα αἵρεσεων καὶ Παραθρησκείας, ποὺ
συμπληρώνουν ἐφέτος εἴκοσι ἔτη. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτέλεσε ἀφορμὴ διξιολογίας
τοῦ Κυρίου μας καὶ εὐγνώμονος μνημοσύνου τοῦ πρωτεργάτου καὶ ἐμπινευστοῦ αὐτοῦ
τοῦ Θεσμοῦ, ἀειμνήστου π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

(Πηγή: www.ecclesia.gr)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα σχετικά με αιρέσεις πατώντας εδώ